

10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ (†202).
Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων, Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου (δ' αἰ.).

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιόν.

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος π̣^α Πα Ϟ

N Πα
 ε ε Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ξα α προ ος σε Δ

 ει σα α α κουου σο ον μου ^Δ ει σα κου σο ο ον μου

 Κυ υ ρι ι ι ε ^ϣ Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προ ος

 σε ε ει σα α α κουου σο ον μου προσχεστη φω νη η η

 η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου ^ϣ εν τω κε

 κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ^ϣ ει σα κουσονμου Κυ υ υ

 υ ρι ι ι ι ε ^ϣ

K^{Πα}
 α τευ θυν θη τω η η η προ ο ο σε ευ χη η

 μου ^Δ ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι

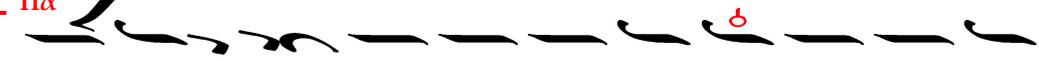
 ο ο ο ον σου ^{Κε} ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ων μου

 θυ σι α ε ε ε ε σπε ε ε ρι ι νη η η ^Δ ει

 σα κουσονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^ϣ

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θ^{Πα}
 ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και

 θυ υ ραν ^ϣ πε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου
M^{Πα}
 η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

 πο νη ρι ι ^ϣ ασ του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Σ^{Πα} υν ανθρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συνδυ α α σω με τα των εκλεκτων αυτων

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε λαιον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε

φα λη ην μδ

Ο^{Πα} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

Α^{Πα} κου σονται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ

πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο^{Πα} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθα λμοι

οι μου ^{Δι} ε πι σοι ηλ πι σα ^{Πα} μη αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν

το μοι και αποσκανδαλων των εργαζομενων την ανο

μιαν

Π^Μ ε σου ουνται εν αμφιβληστρου των οι αμαρτω

λοι καταμονας ειμι εγω εως αν πα

ρε ελθω

Φ ωνη μου προς Κυριον εκκραξα ωνη μου

προς Κυριον εδεηθηθην

Ε^{Πα} κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν

μου την θλιψιν μου ενωπιον αυτου απαγγελω

Ε^{Πα} ντω εκλειπειν εξεμου το πνευμα μου και

συεγνωστας τριβους μου

Ε^{Πα} νοδω ταυτη ηεπορευοο μην εκρυψαν

παγιαδαμοι

Κ^{Πα} ατενο ουν εις τα δεξια και επε

βλεπον και ουκην οεπιγινωσκων με

Α^{Πα} πωλετο φυγη απεμου και ουκ εστιν ο εκ

ζη τω ωντηνψυ χη ηνμου

Ε^{Πα} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πισμου με ρισμου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Πα} ρο ο σχες προς την δε η σι ινμου ο τι ε τα πει

νω θην σφοδρα

Ρ^{Πα} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ πε ρε με

Ε^{Πα} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου του

ε ξο μο λο γη σα σθαι αι τω ο νο μα τισου

Ε^{Πα} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν

τα ποδωσμοι

Ε^{Πα} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κουσον της φω νη ης μου

Γ^{Πα} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις την

φω νη ης δε η σε ω ως μου

Ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Δεσπότη, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δέ, τῶν παθῶν κηλίδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· καὶ Μάρτυς ἐχρημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ· ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦλοις προσηλούμενος, σοῦ τὸ μακάριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαράλαμπες καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος· θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἔνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνέ, ὃν παρῶρησά ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Χαρὰν τὴν ὑπέρολαμπρον, καὶ τὴν ὑπέριμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, Ἰερεῦ ὅσιε, Ἀθλητὰ τίμιε, Στρατιῶτα γενναιότατε, ὁ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σου τοῖς ρεύμασιν, ἄρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ θεία ἐντεύξει, νεκροὺς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, καὶ παρῶρησά δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐδωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς βασάνους αἰοίδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον, πάσης ἀμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας, τῶν παρανόμων αἰκιστῶν, καὶ ἀνυψώσας τὸν νοῦν μετάρσιον, πανόλβιε Χαράλαμπες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Πλάστην σου, κατοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ψαλμὸς ριζ' (116).

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐδωκας τοῖς δούλοις σου, τὸν σὸν θεράποντα Κύριε,

Χαραλάμπη τὸν ἔνδοξον, ἴασιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν, τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτην τῆς πλάνης μέγιστον· διό σου τὴν φιλόανθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγγνε Κύριε, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Χάριν ἣν περ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀθλοφόρε Χαράλαμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμασίων, ἡ ἀναρίθμητος πληθὺς, τὰς δωρεάς σου κηρύττει Ἄγιε· ἃς ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν ἀπέιληφας ἔνδοξε, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Δ ο ξ α α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
 και αι γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Ε θυ σας τω Θε ε ω θυ σι αν αι αι αι νε σε
 ε ως ι ε ρρη γων τω Δε σπο ο ο ο τη και αι
 Κτι στη η σθ ως ι ε ρευς εν νο μω ω ω
 τα α α α τος δ και τδ πα α α θς γε ε γο νας μι
 μη η της θε ε ο φρον Χα ρα α α λα α α αμ
 πες σε αυ τον γαρ θυ σι αν ευ προσ δε κτον προ ο
 ο ση γα α γες τω δι α σε θυ σι ι αν ε
 α αυ το ο ο ον τω ω ω Θε ε ω και Πα

Πα
α α τρι ι προ σα α γα α α γο ο ο ον τι

Βξ Δι
δι ο συν α γα α αλλη α αυ τω εις ς ρα νι

Βξ Δι
ς ς σκη η νω ω ω σεις εν Εκ κλη σι ι ι α α

Πα
των προ ω το ο ο το ο ο ο κων ω και προ σβευ εις

Μ Πα Μ
α δι α α λει ει ει ει πτωσ ι να ρυ σθω μεν ορ

Δι Βξ
γης και θλι ι ψε ε ωσ οι τι μων τεσ σθ την παν ε

θ λ
ορ το ον μνη η μην και πο θω ω ζε ο ον τι προ σκυ

Πα
υ υ υ ς εν τεσ τη ην ση η ην Κα α α α ραν

Μ Πα
την α πειρα θα α α α αυ μα α α τα βου υ

Βξ
υ υ ς ς ς ς σαν και λοι μω δη η νο ο σον εκ

Πα Βξ
πο δω ω ων ποι οι ς ς ς με ε ε ε νην σω

τη ρι αν τε και ι α α σιν η μιν βρα α βευ ς ς ς

θ λ
σα αν

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ρ

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νω

 συ να α α α ψη η Δυ να α α α με ε ε ε σι

 και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον Χρι ι στος ο ε

 χων το ο με ε ε γα α και πλου ου ου σι ον ε ε

 λε ε ο ο ο ο ος

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον
 εὐχαριστίαν χῶμα:

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου,
 μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
 ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
 Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
 αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος I. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

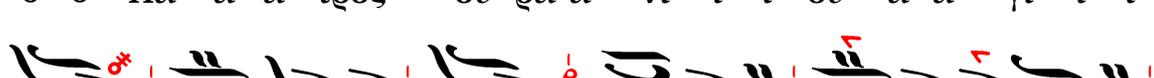
 ως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας

 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ

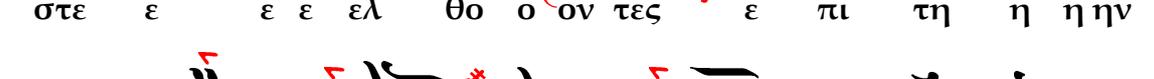
 Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι

 ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι

 στε ε ε ε λ θο ο ον τες ε πι τη η η ην

 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον

υ υ μνϝ ϝ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ϝ
 ϝ ϝ ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ρ

I δϝ ϝ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δϝ ϝ λοι Κυ ρι ϝ

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κϝ ϝ Θε

ου ημων

I δϝ ϝ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δϝ ϝ λοι Κυ ρι ϝ

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια Δ

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον ν

I δὲ ἄδη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ

πα αν τες οι δὲ ἄλοι Κυ ρι ι ἄ ἄ ἄ ν

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - Θ

K υ υ ρι ος ει σα κῶ σε ται μῶ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον ε

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με Δ και

ει σα κῶσον της προσευ χη ης μῶ Δ

K υ υ ρι ος ει σα κῶ σε ται μῶ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον ε

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε Δ κα τα χ μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με Δ

K υ υ ρι ος ει σα κῶ σε ται αι μῶ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον Δ

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Πα ϕ

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ

φοβηθήσομαι κακά ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μθ ς ς

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος 4 Κε ϕ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τθ στο μα τος μθ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ^u₉

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^u₉ και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μθ ^u₉

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^{ν'}₂₂

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε ^u₉

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ

Η βο η θει α α μθ πα ρα Κυ ρι ι ι ς

^Δ₂₂ τθ ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην ^ε₂₂

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ₂₂ ο θεν η ξει

η βο η θει α μθ ^Δ₂₂

Η βο η θει α α μθ πα ρα Κυ ρι ι ι ς

^Δ₂₂ τθ ποι η σαντος τον ς ρα νον και την γη ην ^ε₂₂

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ₂₂ φυ λα ξει

την ψυ χην σθ ο Κυ ρι ος ^Δ₂₂

Η βο η θει α μπα ρα Κυ ρι ι ς τς
 ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η
 ην

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.

Ἦχος ρα Γα ϕ

Ο Γα Νη
 Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε
 ο ος ς προ φθα α σει με

Στίχος α'. Γα
 Ε ξε λθ με εκ των εχ θρων μς ο Θε

Νη
 ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

Μ
 τρωσαι αι με

Ο Γα Νη
 Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε
 ο ος ς προ φθα α σει με

Στίχος β'. Γα
 Ρ υσαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

Νη Γα
 α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Γα Νη
 Θε ος α ντι λη πτωρ μς ει το ε λε ο

ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἄσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ

καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ε^{Πα} υ φραι νε σθε Εν Κυ υ ρι ι ι ω πο λεις τη
ης Ε ελ λα α δος και σκιρ τη σα τε α γαλ λο με ε
ναι την κα ραν τς με γα λο μαρ τυ υ ρος Χα α ρα α λα αμ
πς εν κολποις κα τε χς σσαιως θη σαυ ρον βα θυ τα
λαν τον και αν εξ α α α λει ει ει πτον μεθ
ων και η μεις ο ση με ε ε ραι α πα ρυ ο με νοι

πολυυτιιιμον^{Δι} διηστωνοντωωςε
 φετωντυυγααανειει^{Πα} καιτωνεναντιων
 εκλυυτρουταιεπιιισκιααα
 σειτηςενσοιθειειαςχαα^{Πα}αριιιιτος
Π ^{Πα}ιστεικαιπο^Μοθαα^{Πα}ναφλεχθεις^{Πα}τωπροςτον
 δεσποτηηνσ^Μζε^{Πα}οοντι^{Πα}καιτωμαρτυριω
 τωυυπερ^Μχριιστ²²ωσπερ^{Πα}κλιμακιιχησα^{Πα}αα
 μεεεε^{Πα}νοσ^{Πα}αανηηηλθεςπρος^{Πα}υρανιι
 ι^Μυυςλει^{Πα}μωωω^{Πα}νας^{Πα}κακειθεντηθεοοο
 θενδο^Μθειειειεισηη^{Πα}σοι^{Πα}χααα^{Πα}αριιιι
 τι^{Πα}ε^{Πα}ποπτεις^{Πα}τ^{Πα}υς^{Πα}τεε^{Πα}λ^{Πα}δ^{Πα}ν^{Πα}τας²²τηνσε
 βα^{Πα}σμι^{Πα}ον^{Πα}μνη^{Πα}η^{Πα}η^{Πα}η^{Πα}μη^{Πα}η^{Πα}ην^{Πα}σ^{Πα}και
 τ^Μς^{Πα}σ^{Πα}ς^{Πα}γε^{Πα}ε^{Πα}ραι^{Πα}αι^{Πα}ρον^{Πα}τας^{Πα}α^{Πα}γω^{Πα}ω^{Πα}ω^{Πα}νας^{Πα}
 καιτηνσην^{Πα}παν^{Πα}τι^{Πα}μον^{Πα}κα^{Πα}α^{Πα}ραν^{Πα}κα^{Πα}τα^{Πα}σπα^{Πα}ζο^{Πα}με^{Πα}ν^{Πα}ς
 μαρτυ^{Πα}υ^{Πα}ς^{Πα}χα^{Πα}ρα^{Πα}α^{Πα}α^{Πα}λα^{Πα}α^{Πα}α^{Πα}α^{Πα}μ^{Πα}πες^{Πα}
Τ ^{Πα}α^{Πα}τ^{Πα}πο^{Πα}νη^{Πα}ρο^{Πα}η^{Πα}κο^{Πα}νη^{Πα}με^{Πα}να^{Πα}α^{Πα}βε^{Πα}ε^{Πα}

Πα ρ M Πα
 λη α πη μ β λ υ ν α ς Α γ ι ι ε τη των σ ω ν α α α α
 M Πα
 θ λ ω ω ν α ν τ ι τ υ π ι ι ι α και κα τη η
 Κε Πα
 σ χ υ υ ν α ς ο φ ι ν τ ο ο ο ν α ρ χ ε ε κα α α α κ ο ν και
 το τ ε τ ε ο ρ γ α α ν ο ν Σ ε β η η ρ ο ν τ ο ν α α σε β ε ε
 ε ε στα α α α τ ο ν α κ λ ι ν ει γ α ρ δι α ν ο ι ο ι
 α τη πε ε ε ε ε τ ρ α ε ρ η ρ ει σ μ ε ν ο ς τ η ς π ι σ τ ε ε
 ως α δι α σ ει σ τ ο ς ε ε ε μ ει ει ει ει ν α ς δι
 Δι Πα
 ο αι αν τι φα α α σ ει ς τ η ς α σε β ει ει ει α ς δ κα
 τι ι σ χ υ υ σ α ν πε ε ρ ι ι τ ρ ε ε ψ αι την σ τ ε ρ ρ α ν σ ε ε υ
 σε ε ε ε β ει ει ει αν αν θ ω ν εν ε ρ α α ν ο ι ς
 συ γ χ ο ρ ε ε ευ ει ει ς Α γ γε ε ε ε λ ο ι ς και π ρ ε
 M Πα
 σ β ε ε ευ ει ς α δι α α λ ει ει ει ει ει π τ ω ς υ πε ρ
 των π ι σ τ ει κ αι π ο ο ο θ ω τι μ ω ν των εν α σ μ α α σ ι τη ν
 παν σε β α σ μ ι ο ν Κα α α ρ α α α αν σ ε
 Πα
M ε γ α λ ο μα ρ τυ ς α θ λ η τα τ ε Χ ρ ι σ τ ε Χ α ρ α λα μ πε ς
 M Πα
 γ εν ν αι ο ο ο τα α α α τε συ ρ ω μα λε

ω φρο νη μα α τι το ον ο ο ον τως Θε ε ον ²² με γα

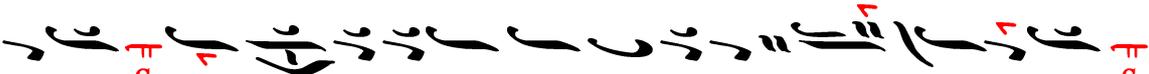
λο φω νως εν στα δι ι ι ω ω ²² ε κη η η η η

ρυ υ υ υ ξας ⁹ των πα ρο ο ο ο ον των ⁸ κα τα

φρο νη η η σας ^M ω ως προσ και αι αι αι ρων ⁹ και

νυν εν 8 ρα νοις ε πα γαλ λο με ε νος ⁹ συν τοις χο ροι

οις των Α α γγε ε ε λων α πα υσ τως τον Χρι στον Υι υι ον

Θε ε 8 ²² πα ρρη σι α ω ω μο λο ο ο ο γη η η

η σας ⁹ ι κε τευ ε ει ρη νευ σαι τον κο ο ο σμον ⁹

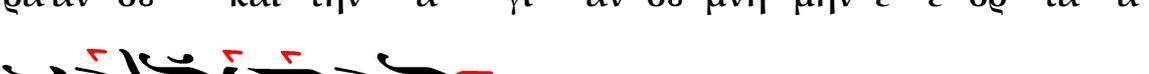
και την παν ω λε θρον λοι μι κη ην νο ο ο σον ²² εξ

αν θρω ω ω πω ων ποι η η η η σαι ⁹ εκ κιν δυ

νων λυ τρ 8 ^M με νον η η μας παν τοι οι οι ω

ων α α α ει ⁹ τς εν πι στει και πο ο ο θω α

σπα ζο με ε ε ε ε νς ⁹ την σε βα σμι ον κα

ρα αν σ 8 ²² και την α γι αν σ 8 μνη μην ε ε ορ τα α

α α ζο ο ο ον τας ⁹

P ^{Πα} ω μα λε ο τη η τι φρε ε νων ²² ω χυ ρω με νο

ος θε σπε ε ε σι ι ι ι ε τας βα σα νδρων α
 θε ε ε ω ων εις ς δεν ε ε λο ο γι ι σω αλλ αν
 δρει ως ωρ μηη σας προ ος τα σκα α αμ μα α α
 α τα τω δε θει ω Πνευμα α τι λαμ πρυν θεις την δι
 α α α νοιοι οι οι αν βα σι λε α πα ρα νο
 μω ω τα α τον η η η λε ε ε εγ ξας και τς τι
 μω ρθ με νδ ς σε ποι ναι αις κα θυ πε ε ε
 βα α α λες και την ορ θο δο ο ξον πι ι ι ι στιν
 ε κρα α α τυ υ υ να ας και νυν εν ς ρα νοις τα γε
 ρα των σων πο νων κο μι σα με ε νος α πα α αυστως
 δο ξο λο ο γεις τη ην Α α γι ι ι ι α αν Τρι
 α α α α δα και προ σβε ε ε ε ευ εις υ περ
 των πι στει και πο θω τι ι μω ων των την σε βα σμι ι
 ον κα α α ρα α α αν σθ

Δόξα.

Ἦχος Πά Πα φ

Δ Πα
 ευ τε φι λο μαρ τυ ρες παν τες ευ ω ω χη
 θω ω ω ω μεν u q εν τη παν σε πτωπα νη γυ υ υ
 ρει τϛ Α θλο ο φο ο ρϛ Δ ρ και πνευ μα τι κως πα νη
 η γυ υ ρι ι ι ι ι σω ω ω μεν π q ση μερον
 γαρ συκα λει ει ει ει ται αι η η μας u q η παν σε βα
 σμιος πα νη γυ υ ρις Χα ρα λαμ πϛ τϛ Ι ε ε ρο ο μα
 α α α αρ τυ υ υ υ ρος π q τρα πε ζαν η μιν πα ρα
 τι θε με ε ε ε νη u q τας α ρι στει ας των πα α
 λαι αι σμα α α α α τω ων α α αυ τϛ π q και
 την παν ευ φη μον αυ τϛ ϛ ϛ ϛ κε ε φα α λην u q
 ι α μα τα ως να μα τα α βλυ ζϛ ϛ σαν Δ ρ πα σι τοις πι
 στως αυ τη η η προ ο σι ϛ ϛ ϛ ϛ σι π q και α
 ρυ ο με νοι οις ε εξ α αυ της u q ι α α σιν ψυ υ
 χω ων τε και σω μα α α α των π q Κε και δει νω ων

α α πα αλ λα α α γην και το με γα ε ε λε

ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος π̄΄ Κε ρ

ε δυ σω π̄σ μενωσ Θε υ Μη τε ρα ευ λο γη

με νη π̄σ βευε σω θη η ναι η μα ααα α ας

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου· διὸ καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωννύμενος, σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπείληφας· ὅθεν πάντες τὴν κάραν σου σέβομεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἀβρύνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἢ χριστώνυμος· κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτήσατο, ὡς κρήνην βρύουσαν, ἰαμάτων ῥεῖθρα, καὶ πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμένην μηδέποτε, νόσους τ' ἐλαύνουσαν, λοιμικὴν τε τὴν πολύφθορον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόντων σε.

Στίχ. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέπτηξας, ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγαγες, Χριστῷ πανόλβιε· καὶ τὸν δαιμονῶντα, εὐθὺς ἰασάμενος, Γαλήνην Βασιλίδα ἀνείλκυσας, τῆς πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προσήγαγες, ἔστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα.

Ἦχος π̄΄ Πα ρ

ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι Γι υι υι ω

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι M Πα π 9

T ον νο ε ρον α α α δα μα αν τα της υ πο B8

μο νη η η ης α δε ελ φοι Δι τον γεν ναι ο ο Δ

ο τα α α α το ο ον α θλη η την B8 Δ τον δυ σι Δ

στε εμ μα α σι κα α α τε ε ε στεμ με ε νον Δ

ι ε ρω συ νης και α θλη η η σε ε ε ε ως Πα π 9

πα ρα της δε ξι ας τ8 πα ντα α να κτος Θε ε B8

8 Δ Χα ρα λα αμ πη η τον ε εν Μα ρτυ υ σι με γι Δ

ισ τον ευ φη μη η η σω ω ω μεν Πα M π 9 8 το ο Δ

γαρ τον α λα στο ο ρα α B8 κα τα πα λαι αι αι αι Δ

σα ασ τρο παι αι ον με ε ε γα α Nη Δ κα τα της πλα α α α Nη

νη ης Πα α νε στη η η σα α α α το B8 π 9 και νυ υν π

εν 8 ρα α νοις Nη ν' 22 τον Θε ον εξ αι αι τει ει ει ει ται ν Δ

Πα α φε ε σιν α μα ρ τι ι ων η η μι ι ιν πα ρα α B8

σχειν B8 και παν τοι ω ων νο ο σων α παλ λα α γην Δ

τοις θεο μως προστρε ε χ8 σιν α αυ τω Δ και την α Δ

γι αν αυ τϵ Κα ραν ευ λα βω ως α σπα ζο με ε ε ε

 νοις και την ε τη η σι ι ον α αυ τϵ μνη η η

 η η η μην με τα πο ο ο θϵ ϵ τε ε ε

 λϵ ϵ ϵ ϵ σι και Αι τϵ με ε ε ε ε ε νοις

 δι αυ τϵ ϵ ϵ ϵ τον Θε ε ο ο ον ι λα α σμον

 και το με ε γα α ε λε ε ο ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος λτος

Ε κ παν τοι ων κιν δυ υ νων τϵ ϵ δϵ ϵ λϵ ϵ σϵ φυ

 λαττε ευ λο γη με νη Θε ο το ο κε ι να σε δο ξα

 ζωμεν την ελ πι δατων ψυχων η μω ω ω ω ν

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Ως στυλὸς ἀκλόνητος τῆς ἐκκλησίας Χριστὸς
καὶ λυχνὸς ἀειφωτὸς τῆς οἰκουμένης σοφείας
ἐδειχθῆς χαράλαμπες ἐλαμψασεν τὸ κοσμῶδιον
τῶν μαρτυρίων ἐλυσαστὼν ἰδωλῶν τὴν σκοτεινίαν
μακροδίοραρη σιὰ Χριστῶν
σβενεσθηναίμας

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το ἀπαιώσιον ἀποκρυφὸν καὶ ἀγνωστον
μυστηρίον διὰ σου Θεοτοκε τοῖς ἐπιγίγνωται
ἐν ἀσυχνῶν ἐνώσει
σαρκῶν καὶ σταυρῶν ἐκουσίως ὑπερήμων

κα τα δε ξα με νος ^ϛ δι ου α να στη σας τον πρω το
πλαστον ε σωσεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ων ^Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς·

Ὁ ὦν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·